

Sygnatura akt VI Ka 1042/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 lutego 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Andrzej Ziębiński (spr.)

SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r.

sprawy **W. W.** ur. (...) w C.

syna M. i T.

oskarżonego z art. 209§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 marca 2013 r. sygnatura akt III K 1299/11

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1042/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach, wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r., w sprawie o sygnaturze akt III K 1299/11, uznał oskarżonego W. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie oskarżonemu warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 oraz na mocy art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do bieżącego łożenia alimentów. Nadto orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten zaskarżyła w całości obrońca oskarżonego, zarzucając:

1. rażąco naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wydanie orzeczenia, a to:

- art. 423 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. przez brak pisemnego uzasadnienia wyroku, co czyni faktycznie niemożliwym sporządzenie apelacji w niniejszej sprawie i stanowi naruszenie prawa do obrony oskarżonego,

- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przez zupełnie dowolną ocenę dowodów, a w zasadzie ich całkowite pominięcie i skazanie oskarżonego bez powołania się na jakiegokolwiek dowody,

- art. 5 § 1 k.p.k. wobec uznania oskarżonego za winnego bez uwodnienia mu winy;

2. błędne ustalenia faktyczne przez przyjęcie, że oskarżony popełnił zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo, w sytuacji gdy sąd I instancji nie podaje ani jednego dowodu, na podstawie którego poczynił jakiegokolwiek ustalenia faktyczne.

Stawiając powyższe zarzuty, wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W niniejszej sprawie nie zostały sporządzone pisemne motywy wyroku z uwagi na „przedłużającą się” nieobecność sędziego referenta.

Zaniechanie sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku naruszyło prawo do obrony oskarżonego zagwarantowane w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP oraz prawo do obrony określone w art. 6 k.p.k. W sensie materialnym prawo to obejmuje kilka uprawnień oskarżonego, a w tym m.in. prawo do zapoznania się z pisemnym uzasadnieniem wyroku. Brak pisemnego uzasadnienia wyroku unicestwiło realizację tego prawa oskarżonemu i uniemożliwiło dokonanie przez sąd odwoławczy merytorycznej kontroli zaskarżonego wyroku. W konsekwencji doprowadziło do wydania przez sąd odwoławczy orzeczenia o charakterze kasatoryjnym i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W tej sytuacji sąd odwoławczy jest zwolniony od obowiązku ustosunkowywania się do pozostałych zarzutów apelacji jako przedwczesnych (art. 436 k.p.k.). Będzie do tego zobowiązany dopiero po ponownym rozpoznaniu sprawy, wydaniu wyroku, ewentualnym sporządzeniu - na wniosek uprawnionego - jego uzasadnienia i sporządzeniu apelacji.